Súd:	Okresný súd Košice II
Spisová značka:	17C/159/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7213223516
Dátum vydania rozhodnutia:	18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Monika Géciová
ECLI:	ECLI:SK:OSKE2:2016:7213223516.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Monikou Géciovou, PhD. v právnej veci navrhovateľov: 1./ J. V., nar. X.X.XXXX, G. 7, K., 2./ maloletý F. V., nar. XX.X.XXXX, G. 7, K., obaja právne zastúpení Mgr. Ľudovítom Paulovičom, advokátom, M. Rázusa 19, Lučenec, proti odporcovi: R. S., nar. XX.XX.XXXX, Q. XXX/X, K., zast. JUDr. Ivan Vanko, advokát, Floriánska 19, Košice, v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke v 1. rade 5.000 eur v lehote do 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v 2. rade 5.000 eur v lehote do 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia sa žalobným návrhom doručeným Okresnému súdu Košice II dňa 20.9.2013 domáhali, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke v 1. rade sumu vo výške 20.000 eur a rovnakú sumu aj navrhovateľovi v 2. rade, titulom náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobu odôvodnili navrhovatelia tým, že odporca spôsobil dňa 6.5.2011 dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej došlo k smrti syna navrhovateľky v 1. rade a brata navrhovateľa v 2. rade. Zároveň navrhovateľ žiadal priznať náhradu trov konania.

Na pojednávaní konanom dňa 28.5.2015 navrhovateľka v 1. rade uviedla, že pri tragickej dopravnej nehode, ktorú zavinil odporca jej zomrel syn, ktorý mal v tom čase 16 rokov a chodil na strednú školu. S touto stratou sa navrhovateľka nevie zmieriť hoci už uplynuli štyri roky, chodí aj ku psychiatričke. Podľa navrhovateľky rovnako zle znáša stratu svojho staršieho brata aj navrhovateľ v 2. rade, ktorý mal v čase smrti svojho brata iba 9 rokov. S bratom mal veľmi dobrý vzťah a po jeho smrti sa uzavrel, mal problémy v škole, s jedením, pri spomienke na staršieho brata sa rozplače. Taktiež s ním musela navštíviť psychologičku.

Na pojednávaní konanom dňa 18.1.2016 vypovedali starý otec zomrelého a brat navrhovateľky v 1. rade, ktorí uviedli, že so zomrelým mali veľmi dobré vzťahy a jeho smrť ich veľmi ťažko zasiahla. Na rovnakom pojednávaní odporca uviedol, že nerozporuje samotný nárok uplatnený žalobou, iba jeho výšku, nakoľko uplatnených 40.000 eur vzhľadom na svoje majetkové a zárobkové pomery nebude schopný splatiť. Poukázal na to, že zarába 450 eur mesačne a po úhrade nevyhnutných nákladov mu ostáva 150 eur mesačne na jeho potreby. Odškodné by teda navrhovateľom mohol zaplatiť iba z úveru z banky, preto na pojednávaní navrhol, aby zaplatil 5.000 eur pre navrhovateľku v 1. rade a 5.000 eur pre navrhovateľa

v 2. rade, nakoľko toľko by mohol financovať z úveru. Na predmetnom pojednávaní navrhovateľka v 1. rade aj právny zástupca navrhovateľov s týmto návrhom odporcu súhlasili.

Na základe vykonaného dokazovania a to oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a vypočutím účastníkov konania, resp. ich právnych zástupcov a svedkov, zistil súd nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Košice I č. k. 1T/121/2011-198 zo dňa 2.2.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.2.2012 bol odporca R. S. uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, keď svojím motorovým vozidlom spôsobil dňa 6.5.2011 dopravnú nehodu, na následky ktorej dňa 21.5.2011 zomrel V. M., syn navrhovateľky v 1. rade a brat navrhovateľa v 2. rade. Náhla smrť najbližšej osoby navrhovateľov šokovala, ochromila a do dnešného dňa sa nevedia zmieriť so stratou milovaného syna a brata. Po tragédii prežívajú navrhovatelia traumu, smútok a citovú ujmu zo straty blízkej osoby. Táto strata zmenila súkromný a rodinný život navrhovateľov, ktorí sú ochudobnení o rozvoj citových väzieb s najbližšou osobou.

Podľa § 11 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka"), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie..

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

V zmysle vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že úmrtím syna, resp. brata došlo k závažnému zásahu do práva na súkromie a na rodinný život navrhovateľov ako čiastkového práva chráneného v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka. Pôvodcom tohto zásahu bol jednoznačne odporca. Odporca v konaní svoju zodpovednosť nespochybňoval, sporná bola iba výška uplatnenej nemajetkovej ujmy. Keďže sa na pojednávaní konanom dňa 18.1.2016 účastníci dohodli, aj vzhľadom na majetkové pomery odporcu, na výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, súd rešpektoval túto dohodu účastníkov konania a preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.
Podľa § 151 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok"), v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.
O trovách konania bude s poukazom na § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozhodnuté až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. na Okresný súd Košice II v 3 písomných vyhotoveniach. Odvolanie má obsahovať, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané, musí byť z neho zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:
a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
V zmysle § 251 ods.1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.